

ΜΥΣΤΕΡΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΣΕΙΑ ΣΟΥ ΚΟΡΟ ΜΕ ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΣΟΥ

ΤΙΑ
ΤΟ
ΜΑΝΟ
ΔΟ·Ι·ΖΟ

Ρεμπέτικα με την καλή έννοια του Γιάννη Καλαϊτζή

120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ

ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΕΣ ΚΩΣΤΑΙ
ΘΑ ΔΙΦΞΟΥΝΤΑ ΤΑ "ΒΡΩΜΙΚΑ"
ΜΑΓΑΖΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΚΑ

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!...
ΠΑΡΑΛΙΓΟ
ΝΑ ΠΝΙΓΟΥΜΕ
ΣΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΕΓΩ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟ
ΝΑ ΠΝΙΓΩ ΣΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ
ΚΙ ΑΚΟΜΑ ΤΙΠΟΤΑ! ΤΩΡΑ
ΧΑΝΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥ-
ΤΑΙΑ ΜΟΥ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΕΧΟΥΜΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΥΡΙΕ
ΚΟΒΟΥΜΕ, ΣΤΑΜΑΤΑΜΕ,
ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΜΕ, ΤΟΥ
ΣΑΝΤ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΧΕΣΑΜΕ,
ΤΑ ΟΥΦΟ ΤΑ ΚΛΙΣΑΜΕ,
ΤΙΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΤΙΣ
ΜΑΖΕΨΑΜΕ, ΤΟΥΣ
ΜΠΑΡΟΒΙΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΠΕΡΙΟΡΙΣΑΜΕ.
ΤΙ ΆΛλο ΝΑ ΚΑΝΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΜΑΣ;

Ν' ΑΚΟΥΜΕ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΑΠΟ
ΤΟ ΡΑΔΙΟ, ΟΠΡΕ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ:
"ΜΙΝ ΙΦΙΝΤΙ ΤΙ ΣΚΙΝΙΔΗ ΣΙΣ
Ι ΖΙ ΙΠΙ ΤΗΝ ΠΙΡΤΙ ΣΙΣ
Ι ΒΡΙΜΙ ΜΠΙΝΙ Ι ΛΙ ΤΙ
ΠΙΡΙΘΙΡΙ!"

"Η ΤΟ ΆΛΛΟ: /.../
ΠΗΓΙΤΙΣΤΙ ΤΙ ΔΙΝΤΡΙ
ΠΙ ΙΝΙ ΙΖΙ ΙΠΙ ΤΗΝ
ΣΠΙΤΙ ΣΙΣ"
"Η ΤΟ:
"ΠΡΙΣΤΙΤΙΦΤΙ ΤΙ
ΔΙΣΙΣ
ΤΙ ΔΙΣΙΣ ΔΙΝΙ
ΖΙΙ"

ΚΩΣΤΑ
ΑΠΟΦΕ ΓΟΥΣΤΑΡΟ
ΚΡΑΙΠΛΗ, ΕΚΛΙΤΟ ΒΙΟ
ΟΡΓΙΑ, ΑΚΟΛΑΣΙΑ

ΕΝΤΑΞΕΙ!

ΠΑΡΑΛΙΣΙΑ
ΑΜΑΡΤΙΑ
ΑΣΕΛΓΕΙΑ
ΠΛΑΚΑ

ΘΑ ΣΕ ΠΑΟ
ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΣΟΧΟ, ΣΤΗΝ ΆΛΛΗ
ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑ,
ΣΤΟ ΧΟΓΚ-ΚΟΓΚ,
ΤΟ ΜΑΚΔΟ, ΤΟ ΜΠΡΝΙ,
ΣΤΟ ΣΙΚΑΤΟ,
ΔΗΛΑΔΗ: ΘΑΣΕ
ΠΑΩ ΣΤΗΝ
ΠΛΑΚΑ

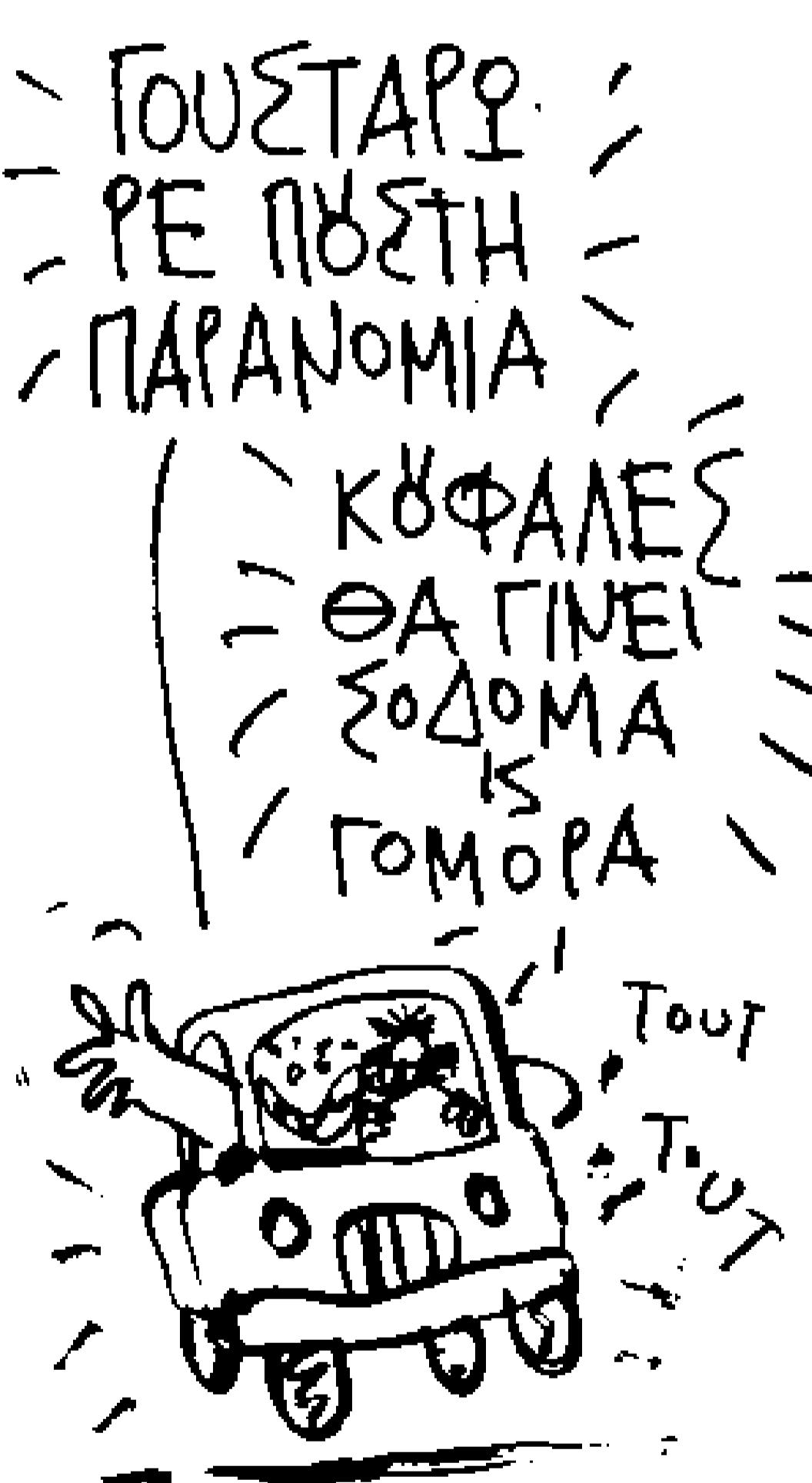
ΦΥΓΑΜΕ! ΠΑΜΕ!

ΠΑΜΕ ΕΚΕΙ ΠΟ ΞΕΚΟΙΛΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΝΙΠΟΡΤΟΙ ΔΙΑΒΑΤΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ
ΠΡΕΖΑ, ΕΚΕΙ ΠΟΥ Η ΗΣΥΧΙΑ ΤΗΣ
ΝΟΥΧΤΑΣ ΖΕΣΚΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ
ΚΡΩΤΑΛΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΠΑΜΕ ΝΑ
ΣΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ
ΑΠΟΒΡΑΣΜΑΤΑ,
ΣΑΝ ΚΑΤΑΚΑΘΙΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΝΙΑΣ
ΝΑ ΚΥΛΙΣΤΟΥΜΕ
ΣΤΗ ΛΑΣΠΗ

ΝΑ
ΓΙΝΟΥΜΕ
ΝΟΝΟΙ
ΝΤΑΒΑΤΖΗΟΣ
ΒΙΑΣΤΕΣ
ΝΑ
ΠΕΣΟΥΜΕ
ΧΑΜΗΛΑ

ΓΟΥΣΤΑΡΟ
ΡΕ ΛΥΣΤΗ
ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ

ΚΥΦΑΛΕΣ
ΘΑ ΓΙΝΕΙ
ΣΩΔΟΜΑ
ΓΟΜΟΡΑ

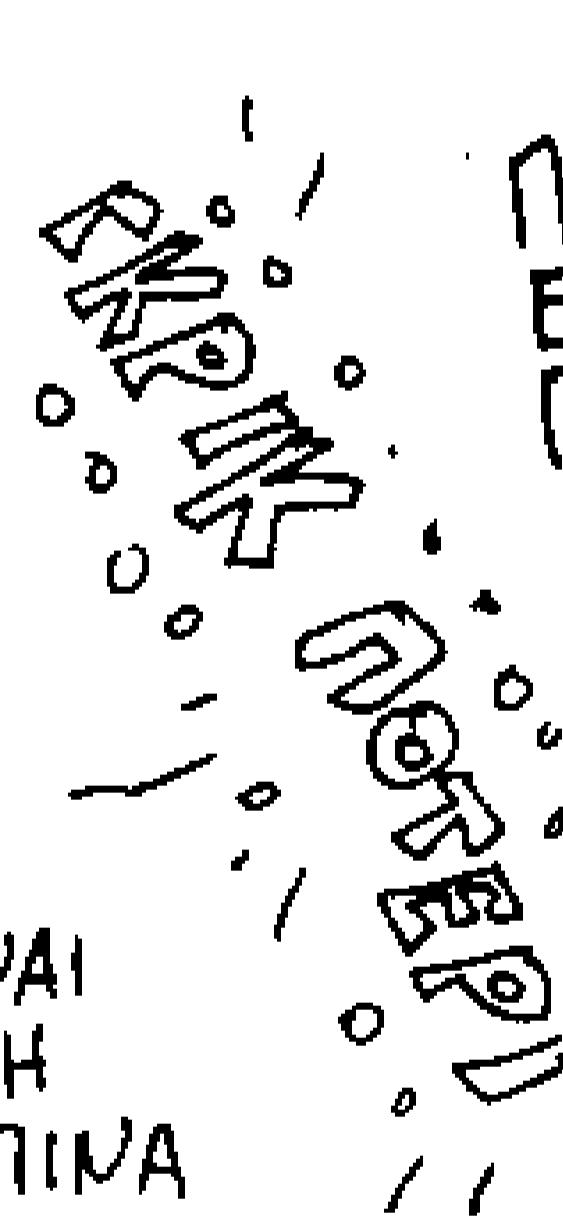
TOUT
TOUT

DAM
ΝΙΟΥ ΓΟΥΕΙΒ
ΚΙ ΕΤΣΙ

SPILIA TU SOKRATI
TA TSOKARA
TU SOKRATA
TASKATA TU SOKRATI
SOKRIS φΟΛΚΣ
NTANΣΕΣ

ΕΔΙ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟ
ΑΝΤΡΕΣ ΤΗΣ
ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΗΣ
ΦΡΟΥΡΑΣ
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ
ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ;

ΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΗ Η
ΠΡΟΣΚΟΠΙΝΑ

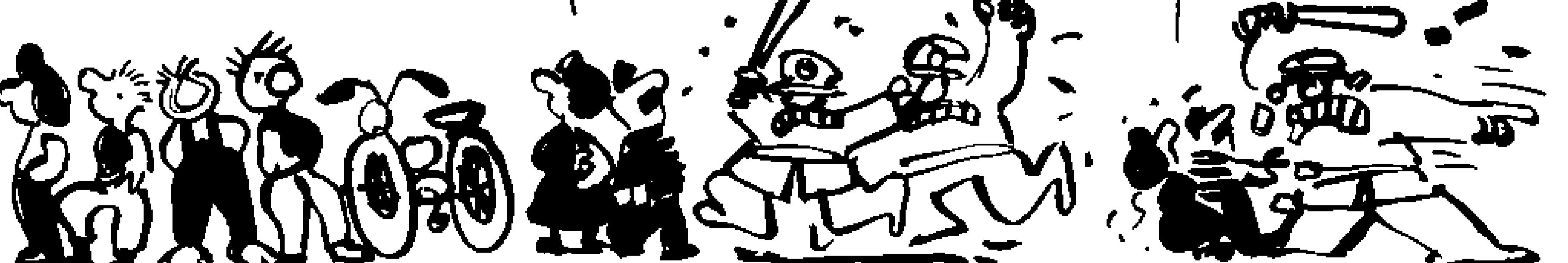
ΦΟΚΑΤΙ ALL ΓΟΥΙΕΝ
ΠΡΑΝΙΣΙΟΝΑΛ
ΓΚΡΙΚ
φαιν
φουντ

AΧΤΟΥΓΚ
ΑΧΤΟΥΓΚ
ΕΣΕΙΣΟΙ
ΔΙΟ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

ΕΧΩ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ
ΤΟΥ ΙΚΑ
ΤΟ ΔΙΠΑΡΙΑΜΒ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΚΑΡΤΑ
ΑΛΛΑ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ...

ΜΕΣΑ
ΓΙΑ
ΕΞΑΚΛΙΒΙΣΗ

ΚΙΟΜΩΣ!
Η ΠΛΑΓΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙ
ΚΑΤΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ
ΚΑΛΗ ΕΠΟΧΗ
ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΝΤΕΦΙ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΔΗΜΑΚΗ Ζ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ

ΤΗΛ. 3645.582

ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 8643.852

ΕΚΔΟΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΑΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΑΝΙΚΑΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΜΟΙΡΑΣ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ
ΣΤΕΜΗ ΣΚΟΥΡΛΕΤΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΣΟΝΑΣΙΟΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΙΤΖΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΟΥΑΙΟΥ 10

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Grapha TAMI
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΩΝΑ
ΤΗΛ. 2513.308

ΑΤΕΛΙΕ

ΑΚΜΗ
ΚΕΡΑΜΙΚΟΥ 51

ΤΕΥΧΟΣ 3

10-11/82

ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	1
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΤΗΤΑ	3
ΣΧΟΛΙΑ	4-11
ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟ ΛΟΙΖΟ	12-14
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ	15-18
ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ	19-21
ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ	22-23
ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ	24-27
23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	28-30
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ	31-36
ΣΒΗΝΕΙ Η ΦΩΝΗ ΜΟΥ ΚΑΙ ΞΕΦΤΑΕΙ	37
ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ	38-39
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ	40-41
ART PEPPER	42-44
Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	45-49
ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ	50-51
Η ΜΝΗΜΗ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ	52-55
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ	56-57
ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ	58-59
ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ	60-65
ΓΡΑΜΜΑΤΑ	66-71

ΓΙΑΤΙ ΑΡΓΟΥΜΕ

Παρ' όλο που η αρχική μας επιθυμία ήταν να βγάζουμε το ΝΤΕΦΙ χάθε μόνα, μέχρι τώρα δεν τα καταφέραμε. Για ένα βασικό λόγο: ενώ δεν αντιμετωπίζουμε πρόβλημα ύλης, υστερούμε οργανωτικά. Ειδικά για το τρίτο τεύχος, η μεγαλύτερη καθυστέρηση έχει να κάνει με το φόρτο των 2 συναυλιών του Λυκαβηττού και την σωματική κούραση που άφησαν πίσω τους.

Θα προσπαθήσουμε σιγά - σιγά να εξασφαλίσουμε μια ταχτικότητα, που να μας βολεύει όλους, χι εσάς που το διαβάζετε χι εμάς που το γράφουμε.

Φωτογραφίες εξωφύλλου: Ο Γιώργος Κόρος σε μια εκδήλωση στη Δαύλεια (Φωτ. Σ. Ελληνιάδη) Πάνος Γαβαλάς - Pia Kourti στο Λυκαβηττό (Φωτ. Προβολή) Μάνος Λοΐζος.

Συνδρομές:

Εσωτερικού για ένα χρόνο 1.200 δρχ.
Για έξη μήνες 600 δρχ.
Επιχειρήσεις 2.500 δρχ.
Σπουδαστές Ωδείων 900 δρχ.

Εμβάσματα - Επιταγές:
Γιάννης Διαμαντόπουλος
Εθνάρχου Μακαρίου 30
Λυκόβρυση

ΑΠΟ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΤΟ
ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΛΑΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

BELLE MAISON

ΦΩΚΑΙΑΣ 6 (ΠΛ. ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ) τηλ. 8819830 - 8837752

και ενω η ποιοτπτα στη γνωστη οας ατμοσφαιρα
παραμενει, ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΜΑΣ ΣΑΣ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΟΥΝ
ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ...

ΓΙΑ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΤΕ ΕΝΑ ΠΛΟΥΣΙΟ ΒΡΑΔΥ
με το πιο ΑΝΕΞΙΩΔΟ ΦΙΝΑΛΕ

τραγουδουν:

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΚΛΑΙΡΗ ΘΕΜΕΛΗ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΓΙΑΦΑ ΣΑΝΤΥ ΚΑΡΑΙΣΚΟΥ Κ.ΔΑΒΒΕΤΑΣ
παιζουν:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ - ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
(ακορντεον) (κλαρινο)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΘΙΕΛΗΣ - ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΡΜΑΓΟΣ
(μπασο) (ακουστ. κιθαρα)

Τ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - Σ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ - Ζ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ
(ντραμς) (μπουζουκι) (μπαγλαμαδακι)

ΤΙΜΗ ΦΑΓΗΤΟΥ δρχ. 750

ΤΙΜΗ ΠΟΤΟΥ δρχ. 450

ΣΙΝΕ-ΣΧΟΛΙΑ

23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Η ΤΕΧΝΗ ΠΑΕΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟ

28

Πρέπει να δηλώσω, πριν αρχίσω αυτό το κείμενο για το τελευταίο (;) φεστιβάλ κινηματογράφου που εκτόνωσε και φέτος τα πάθη στη Θεσσαλονίκη, ότι όλοι οι νέοι έλληνες σκηνοθέτες μου είναι συμπαθείς γιατί είναι τολμηροί. Πρέπει επίσης να διευκρινίσω ότι εδώ και μερικά χρόνια έχω σταματήσει να τους υποστηρίζω χωρίς όρους, από τους οποίους θ' αναφέρω εδώ μόνο δύο: α) το πρόβλημα της παραγγής φαίνεται ότι έχει λυθεί οριστικά. Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου χρηματοδοτεί σενάρια, χωρίς να τα διαβάζει πραγματικά τις περισσότερες φορές, η τηλεόραση δίνει από φέτος τη λύση για το μεροχάματο, ο νέος Νόμος για την ανάπτυξη της κινηματογραφίας εκπονείται σύντομα, ενιαίος φορέας για την εξαγωγή ταινιών με τον τίτλο UNIGRECE διαμορφώνεται, μια αίθουσα σε κάθε πόλη της χώρας που θα προβάλλει ελληνικές ταινίες πρόκειται να επιχορηγηθεί στο άμεσο μέλλον κι αφείστε το ΚΚΕ να κλαίγεται β) ενώ έχουμε μια παραγωγή 30-40 ταινιών το χρόνο κανείς δεν προβληματίζεται πάνω στο κλειδί της επιβίωσης της κινηματογραφίας μας, δηλαδή πάνω στο πρόβλημα της ΔΙΑΝΟΜΗΣ. Και διανομή σημαίνει όχι μόνο καλές σχέσεις με τα γνωστά γραφεία αλλά και —βασικό— ταινίες που να βλέπονται. Και δεν εννοώ να βλέπονται από όλο το κοινό. Όλοι θα είμαστε πολύ ευχαριστημένοι αν η κάθε ταινία βλεπόταν από το κοινό που στοχεύει η ίδια, πλατύ ή περιορισμένο, λαϊκό ή ελιτίστικο.

Ας μιλήσουμε με σχετική ειλικρίνεια. Πόσες ταινίες από το φετινό φεστιβάλ Θεσσαλονίκης μπορούν να ιδωθούν από το κοινό τους; Πέντε ή έξη το πολύ, οι δυο ή τρεις με το ζόρι. Τη διαπίστωση αυτή την άκουσα τουλάχιστον τριάντα φορές στη διάρκεια

των δυόμιση ημερών που έμεινα φέτος στη Θεσσαλονίκη, δεν τη διάβασα όμως στις εφημερίδες που για μια ακόμα φορά θα ευθύνονται για τις παρεξηγήσεις, υπερασπιζόμενες τα ανυπεράσπιστα. Και καλά ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ έχει κομματικές υποχρεώσεις και πάει να βγάλει καθαρό τον ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΙΔΗ εφευρίσκοντας ανύπαρκτες οργανωμένες συνομωσίες. Γιατί όμως τα ΝΕΑ προσπαθούν να καλλιεργήσουν το σκοτάδι με τόσο χοντροκομμένο τρόπο μιλώντας για «συγχλονιστική αποθέωση του απορριφθέντος» ΛΥΚΟΥΡΕΣΗ; Αν κάποιος την πατάει έτσι αυτός είναι ο ίδιος ο σκηνοθέτης, πιστέψτε με αγαπητή χυρία ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ...

Αρκετά για τους κριτικούς. Το πρόβλημα είναι οι ταινίες. Μια ματιά στο φετινό δείγμα ίσως μας βοηθήσει (πρώτον απ' όλους εμένα) να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα.

1. Ζητούνται σενάρια

Στην Ελλάδα υπάρχουν αυτή τη στιγμή 300 επαγγελματίες σκηνοθέτες και ούτε ένας επαγγελματίας σεναριογράφος. Στο φεστιβάλ φέτος, μόνο μία ταινία βοηθήθηκε πραγματικά από το σενάριό της, το ΡΕΠΟ του Βασίλη ΒΑΦΕΑ, κωμωδία με πολύ γερή πρώτη ιδέα (ένας εργαζόμενος έχει ρεπό και ανιχνεύει τις εργασίες και τις ζωές των άλλων μέχρι να δύσει ο ήλιος), έξυπνα οπτικά γκαγκ, λειτουργικούς χώρους με ρεαλιστικούς χαρακτήρες, κατευθυντήρια γραμμή στην ανάπτυξη σκηνών κλπ. Η σκηνοθεσία δίνει τον τόνο που θέλει σ' αυτό το σεναριακό «πλέγμα» και το οδηγεί με ασφάλεια στο σίγουρο λιμάνι του παράλογου. Άλλα για το ΡΕΠΟ θα μιλήσουμε διεξοδικά στο επόμενο τεύχος.

Αντίθετα, η ταινία που πήρε το βραβείο σενάριου, ο ΑΓΓΕΛΟΣ, βάζει σε λειτουργία μια μίνιμου σεναριακή συνταγή, που έχει να κάνει με το μελόδραμα. Θα πρέπει να είναι κανείς τυφλός για να μη μπορέσει να διακρίνει ότι τα μόνα ενδιαφέροντα στοιχεία σ' αυτό το αξιέπαινο φιλμ είναι η σκηνοθεσία και η φωτογραφία του, η οπτική καταγραφή των χώρων που συχνά διαποτίζεται από μια αντίληψη γυρίσματος σε στούντιο. Το σενάριο είναι τόσο αδύνατο ώστε ολόκληρη η σκηνή της Αλχαίου να μπορεί να αφαιρεθεί χωρίς να αλλάζει τίποτα στη δυναμική της ταινίας.

Τέλος, το ΣΤΙΓΜΑ του αιώνιου ΤΑΣΙΟΥ διαθέτει σενάριο ή μάλλον διαλόγους, καθώς και ηθοποιούς, που όμως καταστρέφονται απόλυτα από την ανυπαρξία σκηνοθεσίας, ένα είδος βαθμού μηδέν της αισθητικής που εδώ θα ονομαζόταν κατάχρηση του υποκειμενικού πλάνου (σε όλα τα πλάνα η κάμερα ταυτίζεται με κάποιο βλέμμα, με αποτέλεσμα ο θεατής να κοιτάζει συνεχώς κάποιον στα μάτια). Μάλλον ο σκηνοθέτης περιφρονεί το σενάριό του και προσπαθεί να το αναδείξει με υστερικό τρόπο. Η λαϊκιστική άποψη στον ελληνικό κινηματογράφο σπέρνει το χάος γιατί λαϊκιστικές παράμετροι θα υπάρχουν πάντα σε οποιαδήποτε ρεαλιστική προσέγγιση πραγματικά ελληνικών θεμάτων, με αποτέλεσμα η γενίκευση του λαϊκισμού να σπρώχνει τις ταινίες προς την κραυγαλέα χαρικατούρα. Ή, αν προτιμάτε, το πρόβλημα αυτή τη στιγμή δεν είναι να κατασκευασθούν λαϊκές ταινίες αλλά απλά και μόνο ταινίες με ρεαλιστικά θέματα. Το ΣΤΙΓΜΑ έχει

ένα θέμα τόσο πολύ σοβαρό που να μη μπορεί να αποδοθεί ούτε καν μελοδραματικά.

Κανένα σενάριο επίσης στη POZA αλλά επίσης και καμμιά σκηνοθεσία. Λυπάμαι που το λέω αλλά η POZA είναι ταινία οπερατέρ, όπως θα λέγαμε ταινία ηθοποιού για ένα φίλμ με τον ΑΥΛΩΝΙΤΗ. Η ισότητα μεγάλη ταινία ίσον πολλά ωραία πλάνα συν αφηγηματικό χάος σπάνια λειτουργεί απολαυστικά και πάντως όχι στην περίπτωση του ΧΡΙΣΤΟΦΗ, ο οποίος μοιάζει να μην ασχολήθηκε καν με τους ηθοποιούς, με αποτέλεσμα οι Πολωνοί να παιζούν Γκροτόφσκι και ο Μοσχίδης τηλεοπτικό σήριαλ. Άλλωστε ωραίες εικόνες διέθετε, απ' ότι θυμάμαι και το ΔΡ. ΖΙΒΑΓΚΟ...

Συμπέρασμα, που ισχύει και για τις υπόλοιπες ταινίες: η ανυπαρξία σεναρίων φρέναρει την τόλμη των σκηνοθετών και τους οδηγεί σε ένα είδος φετιχισμού της σκηνοθεσίας, της τεχνικής και των καταστάσεων όπου οι άνθρωποι στις ταινίες μονολογούν ακατάπαυστα και ποτέ δεν διαλέγονται.

2. Οι πελαγωμένοι κληρονόμοι

Ο «νέος» ελληνικός κινηματογράφος διαθέτει ήδη παρελθόν και πρωτοπόρους. Μια κι ο ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ γρήγορα εγκατέλειψε, η μεγάλη επιρροή είναι ο ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ. Εδώ αρχιζουν τα δύσκολα: τον Αγγελόπουλο μπορεί κανείς να τον διαβάσει πολιτικά και τότε κάνει το ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ όπως ο ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ. Μπορεί να δανειστεί απ' αυτόν στοιχεία στη μορφή και τότε καταστρέφει τουλάχιστον τη μισή ταινία του όπως ο ΜΑΚΡΗΣ με το ΦΡΑΓΜΑ. Μπορεί τέλος να τον δεχτεί ιδεολογικά και αισθητικά, όπότε κάνει μια υπερπαραγωγή παρωδία όπως ο ΛΥΚΟΥΡΕΣΗΣ. Αν βέβαια αναφερθεί σε μια ορισμένη ταινία έχει πολύ λιγότερες απώλειες, όπως συμβαίνει με το ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΛΕΩΝΟΡΑΣ, όπου παρά το κάκιστο σενάριο διασώζεται ο ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ.

Πριν προχωρήσω σ' αυτό το λεπτό σημείο πρέπει να δηλώσω, γνωρίζοντας ότι διαφωνώ με το ΝΤΕΦΙ, το οποίο όμως όπως θα θυμάστε είναι περιοδικό για το τραγούδι, ότι ο Αγγελόπουλος είναι σημαντικός κινηματογραφιστής. Η ματιά του όμως δεν εφαρμόζεται, με κανένα τρόπο, γιατί εκείνο που προέχει στις κατασκευές του είναι η αυστηρότητα της γραφής. Κάτι το απαγορευτικό πλανιέται πάνω από τις ταινίες του Αγγελόπουλου κι αυτό είναι φυσικό γιατί αυτές οι ταινίες έγιναν, οι περισσότερες, σε μια περίοδο όπου έπρεπε να χρύβεσαι και να επεξεργάζεσαι το μη ειπωμένο. Ο Αγγελόπουλος, όπως θα το αισθάνεστε όλοι σας, είναι ένα είδος σκηνοθετικού γόρδιου δεσμού.

Ξαναγυρίζω στους κληρονόμους. Η «πολιτική» ταινία του Παπαγιαννίδη προσπαθεί να εικονογραφήσει τις θέσεις της Κ.Ε. του ΚΚΕ για τη νεολαία, χωρίς κανένα στυλ, χωρίς κανενός είδους ρίσκο (οι θέσεις προς απόδειξην, επιτέλους!). Ο Παπαγιαννίδης δεν έχει πάει απ' ότι φαίνεται ποτέ σε πάρτυ, δεν ξέρει τι είναι τα ναρκωτικά, θεωρεί ότι μόνο οι δεξιοί εργάτες κακομεταχειρίζονται τις γυναίκες τους και το χυριότερο, νομίζει ότι στα φλας μπακ όλα πρέπει να πηγαίνουν ρόδινα για το κίνημα.

Γιατί; Επειδή είναι φλας μπακ; Μα τότε, θα είχαμε λύσει το πρόβλημά μας με συνεχή φλας μπακ κατά παραγγελία και δεν θα υπήρχε ούτε καν Ο ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ ΗΝ. Επειδή όμως αυτή η ταινία υπάρχει από το 1941 η συζήτηση τελειώνει κάπου εδώ.

Η «συμβολική» ταινία του Λυκουρέση σκοντάφτει στο σκόπελο της Φεύτικης ανάγκης του να καπελλώσουν οι κινήσεις της μηχανής οτιδήποτε συμβαίνει γύρω τους. Το αποτέλεσμα είναι ένας συρφετός χειρονομιών και λόγων, νευρικών παρελάσεων, αποτυχημένων προσπαθειών αναζήτησης ιδεολογικής καθαρότητας μέσα απ' το αφηγηματικό μπέρδεμα. Κι όπως θα καταλάβαινε ο καθένας το να ξαπλώνουν άνθρωποι πάνω σε αγάλματα είναι αντιαισθητικό. Όταν διαθέτεις ένα άγαλμα δεν χρειάζεσαι δεύτερο...

Κάπου ανάμεσα σ' αυτές τις δύο αγγελοπουλικής έμπνευσης ταινίες κινούνται και οι υπόλοιπες (Χριστοφής, Μαυροειδής, Μαχρής). Το πελάγωμα, δυστυχώς, μου φαίνεται ότι είναι γενικό. Δεν ξέρω αν έχουμε ανάγκη από μεγαλόπνοα συμβολικά έτη που να αφορούν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της Ελληνικής κοινωνίας. Ή τουλάχιστον, δεν διαθέτουμε το μυθολογικό πλαίσιο μέσα στο οποίο θα διαμορφωνόντουσαν αυτές οι ταινίες. Προς το παρόν, λίγη δόση ρεαλισμού μάλλον δεν βλάπτει.

Η Γιώτα Φέστα στο «Περί έρωτος» των Θ. Σούμα και Μ. Γαβαλά

3. Επαγγελματισμός και σεμνότητα

Πρέπει να ομολογήσω ότι γέλασα στην ταινία του ΠΕΡΡΑΚΗ κι όχι μόνο γιατί στο ΑΡΠΑ-ΚΟΛΛΑ είδα τον εαυτό μου. Η ταινία «περνάει» πλασσάροντας τον επαγγελματισμό της. Μόνο που θα μπορούσε να είναι πολύ καλύτερη, με την έννοια ότι η παρωδία δεν είναι η καλύτερη λύση και μάλλον πετάει πάντα χαμηλά. Λίγο περισσότερη διαστροφή στις καταστάσεις δεν θα έβλαπτε. Επαγγελματική θα ήθελε να είναι και η ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ του ΚΑΡΥΠΙΔΗ αλλά όταν κάποιος βουτάει στο θρίλερ πρέπει να έχει μια μίνιμουμ υπόθεση. Πρέπει επίσης να αποφεύγει σαν το διάολο τον αισθητισμό

και να προτιμάει την οικονομία. Ισως θα έπρεπε να μη σκεφτεί καν τη ΛΑΣΚΑΡΗ και να αξιοποιεί αυτόν τον πολύ καλό ηθοποιό που λέγεται ΡΕΤΣΟΣ. Ένας μπούστος του Ναπολέοντα και το ΜΟΜΠΥ ΝΤΙΚ σ' ένα τραπεζάκι δίνουν το στίγμα του γλιστρήματος που παρέσυρε τον συμπαθή Καρυπίδη. Τέλος, στην ταινία του υπάρχει ένα μυστήριο πρόβλημα εκφοράς του λόγου. Η μεγαλύτερη ταινία του φεστιβάλ λεγόταν ΜΠΑΛΑΜΟΣ, ανήκει στον Σταύρο ΤΟΡΝΕ κι έχει γίνει με ενάμιση εκατομμύριο. Ταινία περιπλάνησης, στο χώρο και στο χρόνο και ταυτόχρονα μοναδική, χωρίς κανενός είδους επιρροή. Θα αναφερθούμε σ' αυτή διεξοδικά στο επόμενο τεύχος. Όσο για το ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ, ταινία σε δύο μέρη, όλοι ήρθαν σε δύσκολη θέση γιατί το φοβερά δουλεμένο και φοβερά αποτυχημένο κομμάτι του ΣΟΥΜΑ κατάστρεψε την τύχη της πιο σεμνής και ισως της πιο ωριμης δουλειάς της Μαρίας ΓΑΒΑΛΑ, τη ΧΡΥΣΑΝΘΗ. Σ' αυτό το σαραντάλεπτο όπου μια πόλη και μια γυναικά γίνονται ένα, οι ήρεμοι ρυθμοί συναντούν τα λεκτικά ντελίρια και οι κινήσεις της μηχανής κόβουν συχνά την ανάσα. Να μια ταινία με ηθοποιούς, ιδιαίτερα τον ΚΟΥΤΣΟΥΚΕΛΗ, που απαγγέλει ένα κομμάτι ανθολογίας, περιγράφοντας μια ταινία πορνό που μόλις είδε. Πέρα από τις επιρροές του Ζαν ΕΣΤΑΣ, η αφήγηση αυτή σχολιάζει πονηρά ολόκληρο το υπόλοιπο φεστιβάλ. Το καλύτερο αντίβαρο στον επαγγελματισμό που χρειαζόμαστε είναι η σεμνότητα που επίσης μας λείπει.

Χρήστος Βακαλόπουλος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το ξέρουμε και εμείς ότι Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα. Άλλα αυτό δεν φτάνει.

Γι' αυτό το λόγο, το ΝΤΕΦΙ θέλει να έρθει σ' επαφή με φίλους του από κάθε πόλη ή χωριό της Ελλάδας, που ενδιαφέρονται να μας στέλνουν τακτικά ή έκτακτα νέα, ειδήσεις, φωτογραφίες, σχόλια ή άρθρα σχετικά με την πολιτιστική (και όχι μόνο) ζωή του τόπου τους. Επι πλέον χρειαζόμαστε υποδείξεις σχετικά με το θέμα «Επαρχία» καθώς και πληροφορίες που μπορούμε να τις αξιοποιήσουμε.

Μια επίσης σημαντική ενίσχυση της προσπάθειάς μας (πέρα από το γράψιμο συνδρομητών) είναι να μας φέρετε σ' επαφή με βιβλιοπωλεία, πολιτιστικούς συλλόγους κλπ. της πόλης σας, που θα θέλουν να διακινούν το ΝΤΕΦΙ.

Αν μπορείτε να πάρετε μέρος στην προσπάθειά μας, μ' οποιοδήποτε τρόπο και σ' οποιοδήποτε βαθμό, γράψτε μας στη διεύθυνση του περιοδικού ή τηλεφωνήστε σ' ένα από τα δύο τηλέφωνά μας (κατά προτίμηση απογευματινές ώρες).

Γράψτε στο ΝΤΕΦΙ με κέφι...

Σημ. Συντ: Η δημοσίευση της συνταρακτικής μελέτης «Ο ΕΞΩΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '50» αναβάλλεται επ' αόριστον, επειδή πρόκυψαν νέα στοιχεία που επιβάλλουν μεγαλύτερη εμβάθυνση στο θέμα. Προς αυτή την κατεύθυνση συνεργάζεται πλέον πυρετωδώς με τον Τάσο Φαληρέα και ο Κώστας Θεοφιλόπουλος.

ΤΤΔ
ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΟ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΙΘΑΡΑΣ

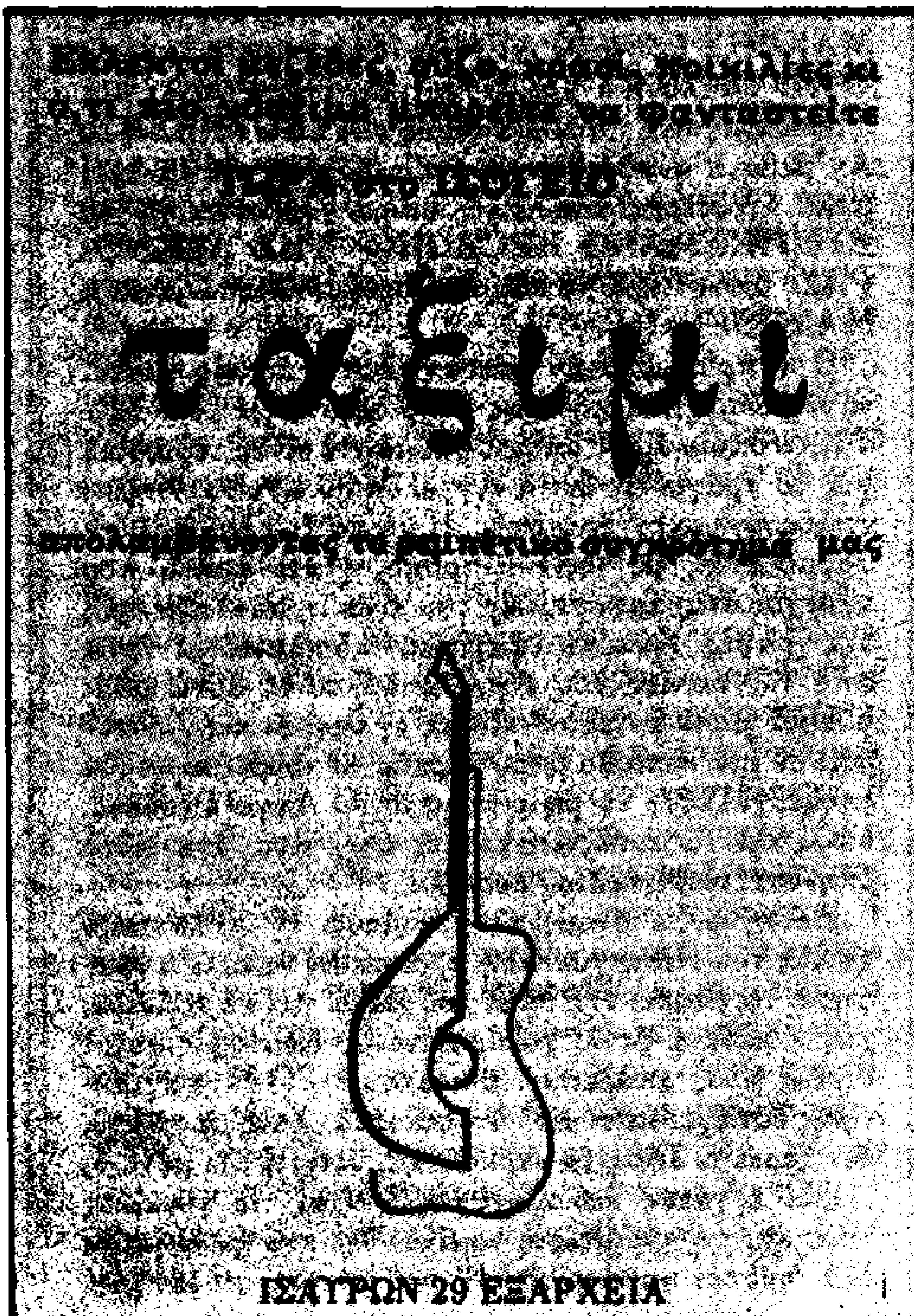
'Εκδότης – διευθυντής
ΝΟΤΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ

Πλούσια ύλη μ' ένδιαφέροντα θέματα γιά τό ρόλο τής κιθάρας σ' όλα τά μουσικά είδη (κλασική – τζάζ – φόλκ κ.ά.)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

2ο ΤΕΥΧΟΣ

ΧΡΗΣΙΜΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ
ΜΕΛΕΤΕΣ • ΕΡΕΥΝΕΣ • ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΙΣΤΟΤΥΠΩΝ 29 ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ

«ΣΤΟΠ»

ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΗ ΚΑΙ ΚΗΦΙΣΟΥ
ΤΗΛ: 3461266 - 3471689

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΙΡΗ
ΖΑΜΠΕΤΑΣ ΛΙΝΤΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΞΑΝΘΑΚΗΣ

ΜΠΑΛΛΕΤΟ ΣΑΓΙΩΡ
και άλλοι εκλεκτοί καλλιτέχνες

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Λ. ΞΑΝΘΑΚΗΣ

το σπίτι της ανεξαρτητής παραγωγής

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΤΗΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΗ ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΙΣΙΑΝΙΑ
(ACBA)

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ

(ACBA)

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ

ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΙΗΣ
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

ΤΟ ΣΜΥΡΝΕΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ 1922.
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΩΝ ΡΕΜΠΕΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

SPHINX - SPHINX

(ACBA)

SPHINX

ΕΙΤΑ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
(ACBA)

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΙΑΝΟΕΙΑΦΕΣ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

ΦΛΩΡΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

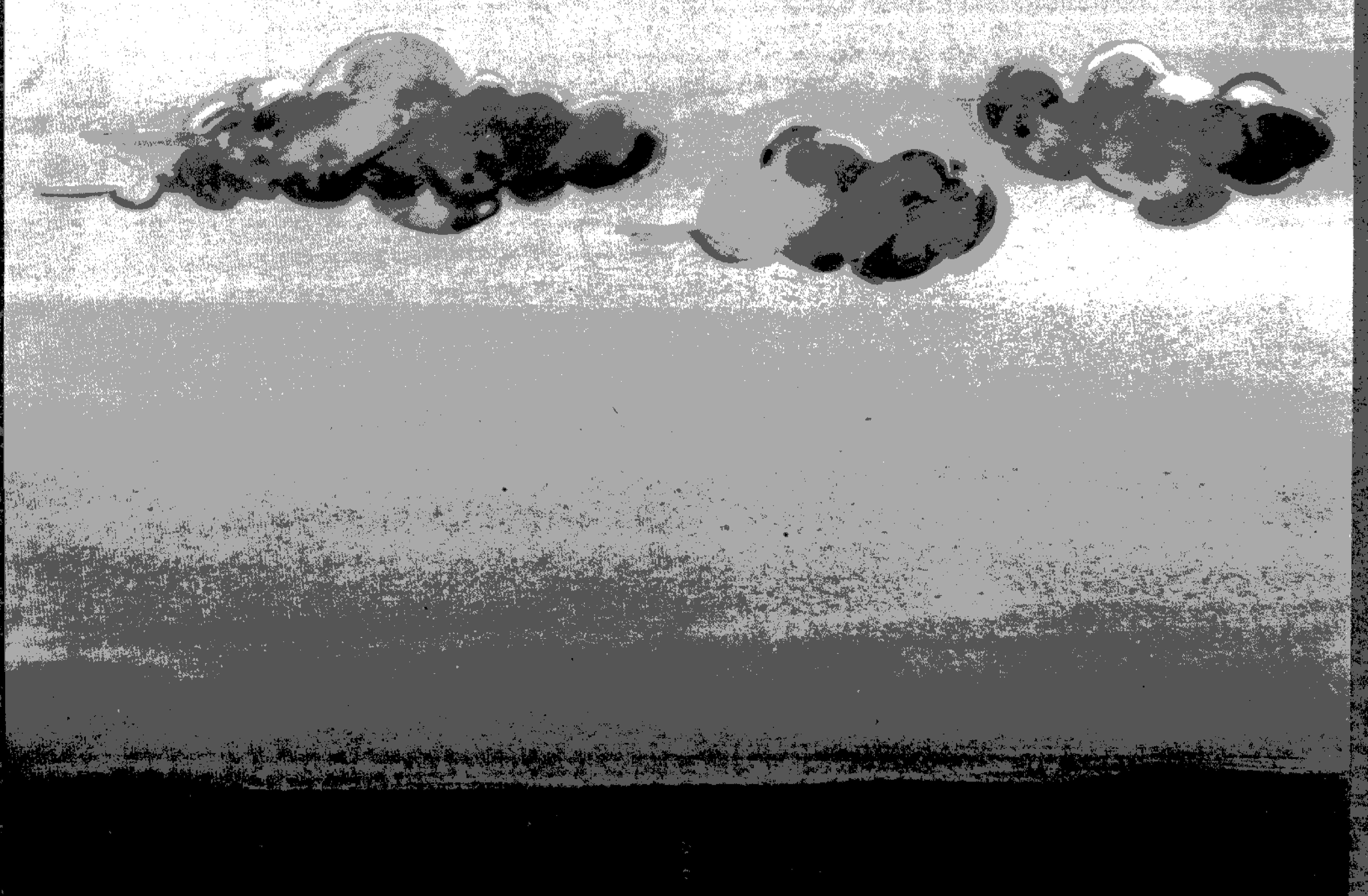
NZPPT
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

Σ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Φ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥ ΜΗΑΡΑΚΟΥ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

POP ELEVEN

ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868

ΚΕΝΤΡΟ Γ. ΣΑΜΠΑΝΗ ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΔΗΜ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ - ΑΝΘΙΠΗΝΗ - Α.ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΌΡΟΥ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΛΑΪΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ:

μπουζούκι:

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

μπουζούκι:

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

βιολί:

ΑΛ. ΑΡΑΠΑΚΗΣ

κλαρίνο:

ΚΥΡ. ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ

ακκορντεόν:

ΔΑΖ. ΚΟΥΛΑΞΙΖΗΣ

κιθάρα:

ΝΙΚ. ΣΑΜΠΑΤΖΙΩΤΗΣ

κόντρα μπάσσο:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ

κρουστά:

ΧΡ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Αγ. Λουκά 45 Πατήσια τηλ. 22.83.440 - 20.24.480